

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37035

Kl. 8 b, 30

Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego im. Pawła Findera*)

Łódź, Polska

Sposób wytwarzania sukna

Udzielono patentu z mocą od dnia 10 listopada 1953 r.

Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania sukna z dzianiny wełnianej. Produkcję sukna prowadzi się dotychczas na krosnach tkackich, których wydajność jest nie wielka, przy czym prace przygotowawcze, jak przewijanie osnowy i wątku, snucie i przewlekanie, zabierają dużo czasu. W przeciwieństwie do powyższego produkcję sukna według wynalazku prowadzi się na oczkarkowych maszynach dziewiarskich, których wydajność jest znacznie większa przy jednoczesnym umożliwieniu i uzyskaniu znacznej oszczędności surowca i robocizny, a ponadto wskutek wyeliminowania czynności przygotowawczych, obniżeniu kosztów wytwarzania.

Należy zaznaczyć, że przy zastosowaniu sposobu według wynalazku zmniejsza się wydatnie przestrzeń zajęta przez maszyny produkujące oraz uzyskuje oszczędność energii elektrycznej.

Sukno wykonane sposobem według wynalazku przed wykończeniem posiada postać dzianiny. Dzianinę tę można np. wykonać na maszynie

oczkarskiej o średnicy 610 mm, Nr uiglenia 22 grob. Otrzymując dzianinę z podbicciem bez przewiązania, przy produkcji stosuje się w myśl wynalazku podbijacz wycięty 1:1, to znaczy, że przedza podbiccia zostaje nałożona na co drugą igłę. Każda oczkarka wykonuje przy 1 obrocie maszyny 1 rząd oczek. Jako przedzę można stosować np. przedzę wełnianą podstawową Nr 20/1 $\times$ 2 prawy skręt (Z) i przedzę pomocniczą z wełny do podbiccia Nr 6/1 $\times$ 1 lewy skręt (S) przy gęstości dzianiny 45 oczek na 5 cm w słupku i 20 oczek na 5 cm w rządku.

Dzianina taka jest mało ciągliwa na skutek tego, że podbijacz układa przedzę podbiccia zawsze na tę samą igłę.

Dzianinę wykonaną w myśl wynalazku poddaje się następnie procesowi wykończenia, polegającego na folowaniu czyli zgęszczaniu dzianiny na powierzchni i przemieszczeniu jednych włókien w stosunku do drugich, co pociąga za sobą zmianę rozmiaru dzianiny wzdłuż i wszerz. Folowanie dzianiny prowadzi się w roztworze mydła w celu powiększenia śliskości włókien, co doprowadza do łatwego przemieszczenia włókien.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Dawid Weiner

Foluje się do czasu osiągnięcia pożądaných i z góry określonych rozmiarów co do długości i szerokości. Po ukończeniu foldwania dzianiny przecina się ją i wykańcza. Sukno z podbiciem bez przewiązania stanowiące dzianinę, wykonaną w myśl wynalazku, przedstawia załączony rysunek, na którym linia kreskowana *a* przedstawia podbicia, linia ciągła *b* — przewiązanie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania sukna znamieny tym, że z przędzy wytwarza się dzianinę na maszynie dziewiarskiej i poddaje ją następnie zabiegowi folowaniu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że przędzę podstawową prowadzi się tak, że przewiązanie następuje na każdej igle, przy czym stosuje się podbijacz wycięty 1:1 wskutek czego przędza podbicia zostaje położona na co drugą igłę.
3. Sposób według zastrz. 1, 2, znamieny tym, że przędza podstawowa posiada prawy skręt (*Z*), natomiast przędza do podbicia posiada skręt lewy (*S*).

Zakłady Przemysłu
Dziewiarskiego
im. Pawła Findera

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

